

Bajnokság 1979

Lassan, de — előre

Az Építők SC bajnokságcapata. Álló sor (balról): dr. Konorot Gyula szakosztályelnök, Balázs Lajos, Dávid György, Brabant Béla, Gulyás Gábor, Herberth Attila, Horváth László, Kiss István, Csipka László, Varga József, Almássy Sándor edző. Guggolnak: Jakab István, Földi Béla, Tóth Gábor, Puskás György, Nagy Zoltán, Konorot Gábor, Kriván Bence.

A szövetség vezetői, a szakemberek, a játékosok és a sportág hívei sokat vártak az 1979-es bajnokságtól. Nagyon sokat! Az előző évben tizenkét együttes küzdött a bajnoki pontokért az első osztályban, s rebesgették, hogy esetleg tovább nő a létszám. Márpedig ez — sajátságos helyzeténél fogva — talán mindennél többet jelentett volna a magyar gyeplabdázásnak. Ennek, a nálunk is szép hagyományokkal rendelkező, manapság azonban igen csak háttérbe szoruló sportágnak.

Hogy miért? Új csapat, új játékosgarnitúra (és a rokonok!), új bázis — szélesebb alapok...

Aztán tessék: a létszám növekedéséből, az álomból nem valósult meg semmi. Ellenben... Az Autóalkatrész SE visszalépette csapatát — kevesebb játékos (és rokonok), kevesebb bázis, szűkebb alapok... —, majd menet közben a Gödöllői SC-t kellett törölni, mert kétszer nem állt ki a mérkőzésére. Igen, álom helyett — rémlátomás! (Csőppnyi vigaszt azért jelenthet, hogy az 1980-as bajnoki rajtnál újra ott lesz a GSC.)

Igy lett a 13 (14?) remélt résztvevőből mindössze 10.

A bajnoki rendszer megváltoztatása viszont egyértelműen beváltotta a hozzá fűzött reményeket. A tavaszi idény után a legjobbak — az addigi eredményeket magukkal víve — az A-csoportban már csak egymással találkozottak, majd a rájátszásban döntötték el az első négy sorrendjét. Ezt leginkább az eredmények igazolják: az első négy küzdelmében háromgólos-mal nagyobb különbségű győzelem nem született, vagyis a mezőny bajnokság közbeni kettéosztása kiegyenlítettette az erőviszonyokat.

Gondot fordítottak a találkozók tisztaságára is. Ennek érdekében a nagycsapatok — függetlenül a pályán elért eredménytől — 0-0-lal kapták meg a két

pontot saját „fiókcsapatuk” ellen. Ezzel az intézkedéssel sikerült elejét venni annak, hogy „házon belül” lehessen gólkülönbséget javítani. Érdekesség, hogyan mérkőztek a nagycsapatok az idegen fiókcsapatok ellen. Két végletet említünk: Építők SC—Kőbányai SE 12-0, Gödöllői SC—Építő SE 0-2...

A legszínvonalasabb összecsapásokat — természetesen — a rájátszásban láthattuk. Ebben az is közrejátszott, hogy az Építők SC — noha két héttel a befejezés előtt már megnyerte a bajnokságot — az utolsó sipszói nagy harci kedvvel küzdött és — nyert!

Kilenc pont előnnyel... (A bajnokságot „érdemeinek elismerése mellett” ehhez azért a többiekre is szükség volt...)

Az Építők SC — közben a Magyar Népköztársasági Kupát is megnyerte — mérkőzésről mérkőzésre haladt a bajnoki cím felé. Végül veretlenül végzett az élen, ez kitűnő védelmének, jól harmonizáló középpályás sorának és gólratörő támadóinak köszönhető. Az együttes válogatottak egész sorát vonultatta fel: a kapus Puskás, a védelemben Nagy Z., Brabant, Kiss István (az év játékos), a többiek közül (Konorot Gábor (évek óta ő a gólkirály), Herberth és Gulyás többször is magára húzhatta a címeres mezét. A jó szereplés Almássy Sándor vezető edző szakértelmét dicséri.

A Budai Pedagógus főleg fiatalokból álló csapatának hálóját az egyik legjobb kapus, Cziesleszky őrsi, Csurscsia, Raubinek G., Makkos, Hercze, Pádár, Harány, ugyancsak kiérdemelte a válogaték bizalmát. Jóllehet, a Pedagógus elé sok akadályt gördített az iskolai elfoglaltság, nem volt meglepetés az ezüstérem.

A Volánbusz sokáig eséllyel pályázott bajnoki címének megvédésére, az ősszel viszont visszaesett az együttes. A „volánosok” között szereplő váloga-

tottak, Újvárossy, Helmeczy, Lendvay, Szöllősi és Vass jelentik a garanciát arra, hogy a csapat jövőre hagyományaihoz méltóan szerepel.

A többiek közül — egy mondatban. A Kinizsi Sörgyár kiérdemli a legbalszerencsésebb együttes elnevezést, helyzetek özönét hagyták ki csatárai, s nem egyszer a hairában szenvedett vereséget. A XVI. kerületi Tanács gárdája a rajtnál amolyan „öregfiúk-együttes” volt, menet közben aztán szóhoz jutottak a fiatalok és — helyt is álltak. Az A-csoportban szerepelt, s a bajnokságból törölt Gödöllői SC meglehetősen rapszodikus teljesítményt nyújtott, hisz vereséget szenvedett az Építő SE-től, ugyanakkor döntetlent harcolt ki az Építők SC-vel szemben... A 20. sz. Volánt a korábbi többszörös válogatottak, Losonczy Gy., Cerva, valamint Kaszala, Bleiszner, Lánvi és Kreibich segítették előkelő helyezéséhez. Az Auras SE jól hajrázott. Az Építő SE szerepelt a legjobban a fiókcsapatok közül. A Kőbányai SE fiataljainak — egvelőre — csak a lelkesedése dicsérhető. A Szabadság-hegyi Pedagógus ígéretes tehetségei az idén bizonyíthatnak...

Egyébként — kell-e mondani? — az 1980-as bajnokságtól is sokat várnak a sportág hívei. Nincsenek túl sokan, de legalább — bizakodnak.

Óváry Albert

A bajnokság végeredménye

A-csoport

1. Építők SC	20	15	5	—	51-9	25
2. Budai Ped.	20	11	4	5	42-13	28
3. Volánbusz	20	11	4	5	42-17	23
4. Kinizsi Sör.	20	10	3	7	33-17	23
5. XVI. Ker. Tan.	20	4	2	14	19-53	10

A Gödöllői SC-t kétszeri ki nem állás miatt törölték.

B-csoport

6. 20. sz. Volán	17	7	3	7	21-17	17
7. Auras SE	17	7	3	7	18-23	17
8. Építő SE	17	6	3	8	22-22	15
9. Kőb. SE	17	2	4	11	14-55	8
10. Szab. h. Ped.	17	1	3	13	10-43	5

Az Autóalkatrész SE visszalépett.